

Q & A med Claus Due

– forfatter til Vandabe-trilogien

Sæt nogle ord på din hovedperson Poul Hansen. Hvem er han?

Poul er zoolog og delfinspecialist og har altid været fascineret af delfiner, der er yderst intelligente dyr. Han har skiftet sit kontor på Naturhistorisk Museum i København ud med livet på et delfincenter ved Rødehavet, hvor han bor og arbejder med sin kæreste. Han har en skøn, tør humor, og videnskab er hans våben til anerkendelse og et større selvværd, og derfor kommer han ufrivilligt til at sætte sit liv på spil, fordi han glemmer at være kritisk. For sent får han øjnene op for bagsiden af forskningsmedaljen. Poul er fiktiv, men der er bestemt noget af mig selv i ham.



Hvordan har du grebet researchen til *Vandaben* an?

Jeg har stort set researchet hele livet. Forstået på den måde, at jeg altid har interesseret mig for naturvidenskab og været en nørd og skabszoolog, selvom jeg på et tidspunkt valgte at gå CBS-vejen. *Vandaben* udspiller sig blandt andet i et delfincenter på Sinaiørkenens sydspids, og jeg har selv tilbragt syv dage i vandet sammen med en flok delfiner i Eilat i Israel. Udover at være høj af oplevelsen lærte jeg rigtig meget om delfinernes kommunikation og adfærd, og de to delfiner, som jeg fik de tætteste relationer til, er i omskrevet form med i bogen. Jeg har også altid været optaget af teorier om livets oprindelse, og jeg fletter den såkaldte vandabe-teori ind i plottet. Måske stammer vi fra vandaber og ikke landaber?

Hvor realistisk er det scenarie, du skitserer i *Vandaben* – at forskere kan genskabe forhistoriske mennesker ud fra fossiler?

Det kommer helt sikkert til at ske. Tænk bare på, hvordan det er lykkedes forskere at udvinde DNA fra en forhistorisk mammut, som var nedfrosset i den sibiriske tundra, og nu arbejder man på at genskabe mammutter og andre uddøde dyr. Men hvad nu hvis man genskaber forstadiet til et menneske? Det er uhyggeligt at tænke på alle de etiske dilemmaer, der følger med, og hvordan forskning kan misbruges, for kan man tage patent på et næstenmenneske og produktudvikle på det? Netop de dilemmaer adresserer jeg i bogen.

Har du en yndlingsforfatter?

Ja. Michael Crichton, der bl.a. skrev *Jurassic Park*. Det fantastiske ved hans forfatterskab er, at han satte sig grundigt ind i videnskabelige landvindinger og derefter stillede spørgsmålet: *Hvad nu hvis forskerne bag de nye opfindelser er så forblændede af teknologiernes muligheder, at de ikke kan gennemskue, hvad der kan gå galt?* Det kom der nogle fantastiske spændingsromaner ud af. I *Jurassic Park* er det dinosaurerne. I *Sværmen* er det nanoteknologi og i *Westworld* kunstig intelligens. Det er det samme, jeg forsøger at gøre efter i *Vandaben*. Med mine bøger vil jeg gerne sætte spørgsmålstejn ved den uheldige sammenhæng mellem videnskab, grådighed og snæversyn.

I *Vandaben* møder vi en miljøorganisation, der har en tatovering som symbol. Hvad betyder symbolet?

Tatoveringen er sammensat af et W og et ottetal, symbolet for de militante dyreværnsaktivister, der kalder sig Wild Aid. W står for ordet *wild* og er dannet af fuglefjer fra både rovfugle og byttefugle. Et udtryk for, at alle dyr, planteædere såvel som rovdyr, er ligeværdige i naturen. Slangen bider sig selv i halen og symboliserer naturens uendelige cyklus, som gruppen prøver at beskytte med alle midler.

Kommer der flere spændingsromaner med Poul Hansen?

Ja. Jeg er i fuld gang med bind to i Vandabe-trilogien, *Bidansen*, der er planlagt til at udkomme i 2024, og jeg har også plottet på plads til *Delfinsmilet*, der afslutter trilogien. Alle tre bind tager sit afsæt i videnskaben og kan læses som serie eller som selvstændige romaner.